

BOHOSLUŽBY PRO MALÉ I VELKÉ 24. ledna 2020

POZDRAV

Bůh nás přijímá a raduje se, když jsme spolu.

Před tím, než jsme ho hledali, on nás hledal.

Před tím, než jsme ho znali, on nás znal.

Ještě před tím, než jsme sem dnes přišli, on nás pozval.

A tak se scházíme ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Milé sestry, milí bratři, milé děti. Přeji vám dobré nedělní ráno, scházíme se zase po delší době k bohoslužbám pro malé i velké, vítejte!

INTROIT

„Lide všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně...“

On je Král velký nad celou zemí! Haleluja!“ (Žalm 47,2-3)

MODLITBA

Dobrý Bože, děkujeme ti za ruce a nohy, za oči a uši, a za všechno, co s nimi umíme dělat. Umíme cítit a skákat, vidět a slyšet, chápat a držet.

Pane, ty jsi každého z nás stvořil se zvláštními dary. Prosíme tě: pomáhej nám naše dary objevit, používat, navzájem se doplňovat.

PÍSEŇ EZD 638 Díky za toto krásné ráno

1. Díky za toto krásné ráno, díky za každý nový den. Díky, za to, co už je za mnou jako těžký sen.
2. Díky za všechny věrné druhy, díky, ó Pane, za tvůj lid. Díky, že všechny křivdy, dluhy, mohu odpustit.
3. Díky za moje pracoviště, díky za každý drobný zdar, díky, za všechno krásné, čisté, dík za hudby dar.
4. Díky, za to, co zarmoutilo, díky za to, co potěší. Díky, že vedeš mne, má sílo, cestou nejlepší.
5. Díky, že smím tvé slovo chválit, díky, že Ducha dáš mi též. Díky, že nablízku i v dáli lidi miluješ.
6. Díky, že jsi všem přines spásu, díky, toho se přidržím. Díky, že věřím tvému hlasu, že ti patří smím.

BIBLICKÉ ČTENÍ Matoušovo evangelium 25,14–30

14 Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; 15 jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.

16 Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět.

17 Tak i ten, který měl dvě, získal jiné dvě.

18 Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána.

19 Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat.

20 Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.‘

21 Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘

22 Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal.‘

23 Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.‘

24 Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal.‘

25 Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří.‘

26 Jeho pán mu odpověděl: ‚Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal.‘

27 Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem.

28 Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven!

29 Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.

30 A toho neúčinného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.‘

VYPRÁVĚNÍ PRO DĚTI <https://katecheze.evangnet.cz/>

Začneme rozhovorem o tom, kdo a co dobře umí. Podtrhneme, že všichni jsme dostali obdarování od Boha, že každý umí něco jiného, že to není vždy hned vidět, ale musí se to často teprve objevit. Lze i upozornit na to, že všechny „obvyklé“ schopnosti — to že umíme používat ruce, nohy, oči, uši. — jsou darem.

Co jsou „hřivny“? Má někdo nápad? Slyšeli jste už někdy to slovo?

Hřivny jsou peníze, a to docela hodně peněz. Hřivnami se platilo v době Ježíšově a pro jednu takovou hřivnu musel dělník pracovat asi šestnáct let!

Dnešní příběh bude tedy o penězích. Ale to by bylo, kdyby byl jen o penězích!. Je to podobenství, kterým chtěl Ježíš svým učedníkům něco důležitého vysvětlit, něco, s čím je to podobně jako s těmi penězi. (Uvidíme, jestli na to přijdeme.)

Byl jednou jeden hospodář a patřil mu velký statek.

Jednoho dne musel odcestovat, zavolal si svoje služebníky a každému z nich dal nějaké peníze. Prvnímu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu hřivnu.

My nyní už víme, že to byla obrovská suma peněz. Takovou důvěru musel mít ve své zaměstnance! **Dostali úkol s těmi penězi dobře hospodařit a podnikat, než se vrátí.**

První služebník přemýšlel: Co bych s těmi penězi mohl udělat? Práce se zvířaty — to mi jde. Koupím nějaké ovce a třeba ještě dvě až tři krávy a budu chovat zvířata, prodávat mléko a maso.

Druhý služebník si říkal: já umím docela dobře stavět a opravovat. Budu stavět domy. Koupil pozemek a materiál a dal se do práce.

Třetí služebník si řekl: Hmm, já bych mohl třeba pěstovat zeleninu. Ale kdoví, možná přijde špatné počasí a všechno bude zničené, a hospodář se na mě bude zlobit. Ne, ne, to radši ne. Mohl bych. No, ale pak možná někdo přijde a ukradne to. A hospodář mi bude nadávat. Ne, ne, to také radši ne. Nejlepší bude, když peníze schovám. Dám je do bedny a zakopu je. To se nemůže nic stát.

Po nějaké době se hospodář vrátil a zase zavolal svoje služebníky. Chtěl samozřejmě vědět, co s penězi podnikli. Postupně je zavolal a vyptával se jich.

První dva mu přinesli svěřené hřivny a také to, co s jejich pomocí vydělali. Hospodář je pochválil.

Třetí přišel a řekl: Pane, tady máš zpátky, co jsem dostal. Je to přesně tolik, kolik jsi mi dal. Přišlo mi příliš riskantní něco podnikat, krom toho jsem měl z tebe strach, že bys na mě byl zlý, kdyby se mi to nepovedlo, a tak jsem je radši schoval.

Co myslíte děti, byl hospodář spokojený? Nebyl!

Ty jsi přece věděl, že chci, abyste s penězi podnikali, řekl mu hospodář. Kdybys ty peníze dal alespoň do banky, bylo by to lepší a byl by z toho nějaký zisk, přibyl by k tomu aspoň nějaký úrok. Ale ty jsi neudělal vůbec nic! Důvěřovali jsem ti, ale ty jsi mě zklamal. Takoví zaměstnanci u mě nemohou dál pracovat. Jdi pryč.

„Ale co to znamená?“ — takhle se ptali i Ježíšovi učedníci. Děti, co myslíte, o čem to podobenství vypráví? Co nám chce Ježíš sdělit?

A Ježíš odpověděl: „Vy všichni jste jako zaměstnanci toho člověka. Vaším zaměstnavatelem však není nějaký podnikatel, ale sám Pán Bůh.“

Tenhle příběh vyprávěl Ježíš svým přátelům, aby pochopili, že je dobře svoje obdarování používat. Nejde ovšem jen o peníze, ale o všechny dary, které jsme my lidé dostali od Boha. Třeba to, o čem jsme si vyprávěli na začátku. Pamatujte se? Každý z vás něco dobře umí. Každý dostal nějaké jiné obdarování, každý má jiný talent. A jde o to, jestli k nim máte důvěru a jak je používáte.

Ve škole určitě zažíváte: jsme různí, i když jsme třeba stejně staří nebo velcí. Každý umí něco jiného, jeden čte pomalu, druhý rychle, jeden umí dobře počítat, druhý zas malovat. Občas člověk nedokáže pochopit, proč to ten druhý neumí — nebo naopak: má pocit, že jemu samotnému nic nejde.

Pak je důležité vzpomenout si, že *každý máme od Boha jiné dary a to je tak v pořádku*. A stojí za to se dobře dívat a přemýšlet, protože některé dary nejdou hned vidět, ale musí se teprve objevit. Jak byste to mohli využít? Jak byste s tím mohli udělat něco dobrého, někomu pomoci, někoho potěšit?

KÁZÁNÍ

Co myslíte, jaký business nikdy nezkrachuje? Co se vždycky vyplatí? Teď v době koronavirové kolem nás krachuje bohužel jeden podnik za druhým, zavírají restaurace, mizí některé obchody. Je to smutné.

Myslím, že v každé době když někdo pracuje a investuje pro Boží království - nemůže nikdy zkrachovat! Když někomu odpustíte když někoho potěšíte, když druhému pomůžete, nikdy to není marné a zbytečné.

Když nasytíte hladového, navštívíte nemocného a poradíte bezradnému - přinese to vždycky užitek. Jsou to semínka, která přináší ovoce, o kterém často ani nevíte.

A tak nejlepší je „podnikat“ právě v této oblasti. Když ze sebe vydáte dobré slovo, když obětujete bližnímu svůj čas, když se pokusíte druhému porozumět - nemůžete na tom nikdy prodělat. A až vám Pán Ježíš ukáže ty milióny, které to vyneslo, nebudete jednou věřit vlastním očím.

V podobenství, které Ježíš vypráví, jsou dva různé přístupy, jak služebníci naloží se svěřeným majetkem, se svěřenými hřivnami, talenty. Dva služebníci to, co jim bylo s velkou důvěrou svěřeno, okamžitě investují, pošlou to do oběhu, zhodnotí to. Třetí služebník to, co mu bylo svěřeno s velkou důvěrou, s velkým strachem a obavou okamžitě zakope. Jasně, vykopat jámu, schovat tam svěřenou sumu, to je jistota. Nic se neztratí, vrátí pánovi stejnou částku. Co je na tom špatného? Proč byl tak přísně potrestán? Je nám ho možná líto. Vždyť přece nic neukradl. On ukryl to vzácné, chránil to před světem, neriskoval. Měl pouze strach. Nebo se na ten strach jen vymlouval? U toho jeho strachu bych se na chvíli ráda zastavila. Co to bylo za strach? Čeho se ten služebník vlastně bál? Ten člověk měl nějakou představu o svém pánovi, možná zkreslenou, že je tvrdý, sklízí, kde nezasel, sbírá, kde nerozsypal, a proto se bál a ukryl hřivnu v zemi. Ale také by se dalo jeho strachu rozumět jinak. Ten služebník měl strach a nedůvěřoval síle hřivny, že by mohla vydělat další hřivny. Ten služebník konzervuje, předává to, co mu bylo svěřeno v nezměněném stavu, nepoužitém, nevyužitém, nežitém. A když to převedeme na duchovní dary, tak je v tom kus nedůvěry v sílu Božího slova, v sílu modlitby, v sílu milosti, v sílu víry – to všechno je silná měna, a to provokující v Ježíšově podobenství je, že nám ukazuje, že to, co se děje ve finančním světě – „peníze dělají peníze“ - to se děje i v duchovním světě, ve vztahu k Božímu království. Prostě zakopat dary Boží je stejný nesmysl jako schovat světlo pod kbelík.

V podobenství čteme, že si Pán přišel pro své peníze po dlouhé době. Kdyby šlo opravdu jen o peníze, měl by nárok alespoň na úroky. Je známo, že za 20 či 30 let peníze uložené do banky svou nominální hodnotu často zdvojnásobí.

Dávat je doma do slavníku nebo je zakopat do země, je opravdu hloupost a ztráta. Ale představme si, že nejde o peníze. Představme si, že zakopeme své talenty, nevyužijeme to, co umíme, co od Boha dostáváme. Představme si, že promarníme svůj život. Čas, který už se nikdy nevrátí.

Představme si, že schováme dobrou zprávu o Ježíši, neřekneme o ní našim dětem, vnoučatům, kamarádům, schováme ji před světem, uchráníme a zakonzervujeme. Stejně jako se nevyplácí zakopávat peníze, nevyplácí se ani konzervovat Boží dary, nechávat si je pro sebe nebo je někam schovat a nevyužít je nebo spíš nežít je.

Ježíš nás tímto podobenstvím pošťuchuje k tomu, abychom se nebáli, abychom vzali to, co nám bylo s důvěrou svěřeno jako příležitost, jako možnost, jako úžasný potenciál, jako nejlepší investici v životě i ve smrti. A možná někdo namítne: A není to riziko? Samozřejmě, že je. Investovat je vždycky riziko, jak ve finanční sféře, tak v té vztahové. I pomáhat druhým je riziko, lidé toho mohou zneužít, i mluvit o Kristu je riziko, lidé si mohou ťukat na čelo. Celý život je riziko, ale kdo na sebe to riziko vezme, protože ví, že má v něho Bůh velkou důvěru, posune se dopředu, něco získá. To nás Ježíš učí.

To jediné, oč nyní běží, je dát se potichu do toho. Začít investovat do Božího království. Začít myslet a žít ne pro sebe, ale pro druhé. Neboť to se počítá. Všechno ostatní se postupně ztrácí. Zatím je ještě čas. Náš Pán rozdal své dary a ještě se nevrátil. A my víme, že s tím, co jsme od něho dostali, nemůžeme prodělat. Amen.

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY A OTČENÁŠ

Pane, myslíme a děkujeme za ty, kdo se dělí o své dary, o své talenty, kdo rozmnožují Boží království v tomto světě. Děkujeme za všechny, kdo kážou, slouží, milují, pomáhají, ošetřují, odpouštějí, smiřují.

Voláme k Tobě: PANE, SMILUJ SE.

Pane, myslíme a prosíme za ty, kdo se bojí investovat do vztahů, do společenství, do duchovních hodnot. Prosíme za ty, kdo z jakéhokoli důvodu zakopali svou hřivnu, svůj talent, propadli strachu, bezmoci, beznaději, dezinformacím, osamění.

Voláme k Tobě: PANE, SMILUJ SE.

Pane, prosíme za nás, abychom s vděčností a radostí rozpoznávali to vzácné, co nám bylo svěřeno, a uměli se o to s druhými podělit.

Voláme k Tobě: PANE, SMILUJ SE.

Prosíme za mír a pokoj ve světě, prosíme za situaci v zemích, kde se bojuje o svobodu i za cenu smrti, myslíme na lidi v Rusku, Bělorusku, v Honkongu a v dalších zemích, prosíme za vězněné a pronásledované pro spravedlnost, prosíme za menšiny, které čelí genocidě, za Ujgury v Číně.

Voláme k Tobě: PANE, SMILUJ SE.

Prosíme za ekumenická setkání, modlitby za jednotu křesťanů, prosíme za náboženskou svobodu, zdraví, spokojenost a pokoj mezi lidmi.

Voláme k Tobě: PANE, SMILUJ SE.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen.

POSLÁNÍ

Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží, v její rozmanitosti. (1Pt 4,10)

POŽEHNÁNÍ

Zvěstuji vám požehnání od Pána Boha:

At' Bůh žehná tvým rukám,
aby byly opatrné,
aby dokázaly držet a přesto se nestaly pouty,
aby uměly rozdávat bez počítání,
aby v nich bydlela síla těšit a pozvedat.

At' Bůh žehná tvým očím,
aby vnímaly člověka v nouzi,
aby viděly i to co je neviditelné,
aby dokázaly zahlédnout smysl věcí kolem,
aby se druzí pod jejich pohledem cítili dobře.

At' Bůh žehná tvým uším,
aby byly uzavřené pro balast a kecy a lži,
aby nepřeslechly pravdu, byť nepříjemnou,
aby i v hluku slyšely hlas jemný a tichý,
aby byly otevřené pro Boží hlas.

At' Bůh žehná tvým ústům,
aby z nich nevycházelo nic co zraní a ničí,
aby mluvila léčivá slova,
aby zachovala co je důvěrné,
aby svědčila o Bohu.

At' Bůh žehná tvému dechu — srdci a duši,
aby darovaly teplo,
aby byly plné slitování a odpuštění,
aby dokázaly sdílet smutek i radost,
aby byly příbytkem Božího ducha. Amen

PÍSEŇ Svítá 119 Jedno jsme v Duchu svatém BUDEME ZPÍVAT VENKU A DĚTI BUDOU BUBNOVAT

Cedulky s dary rozložíme na hezkém kusu látky venku. Přečtete si je. Přemýšlejte, co by mohlo být Vaším darem, na co byste se chtěli soustředit, co byste chtěli v sobě rozvíjet. Dejte si na to čas. Pak cedulku sundejte a vezměte s sebou domů.

dar smíření, dar vnímavosti, dar otevřenosti, dar útěchy, dar naslouchání, dar mluvení
dar radosti, dar tichosti, dar trpělivosti, dar pravdivosti, dar statečnosti / odvahy, dar píle
dar vytrvalosti

OHLÁŠKY NEDĚLE 24. ledna 2021

Dnešní bohoslužby pro vás připravila vaše farářka D. Dušková Havlíčková.

Až do neděle 14. února se veřejné bohoslužby konají za stejných podmínek jako dosud, tedy můžeme obsadit maximálně 10 % míst k sezení, ostatní setkání se smí konat pouze online.

Ve středu vás srdečně zveme k dalšímu dílu Křesťanské abecedy, tentokrát se společně budeme zamýšlet nad tématem víra, sejdem se opět na naši sborové adrese meetjitsi (která je ve sborových programech).

Včera se v Praze v kostele u Salvátora konalo veřejné rozloučení s farářem a zpěvákem Svát'ou Karáskem, který zemřel na čtvrtou adventní neděli a my si jeho písně, slova, modlitby, jeho naléhavé texty připomeneme při bohoslužbách 7. února.

V úterý 19. ledna 2021 zemřel ve věku 91 let bratr Joel Pokorný, v letech 1997-2003 byl členem synodní rady a prvním náměstkem synodní kurátorky. Rozloučení se konalo také včera. V modlitbě myslíme na všechny pozůstalé.

Minulou neděli se při sbírce vybralo 670 Kč a dnešní sbírka je určená na činnost našeho sboru.

U vycházení je naposledy možné přispět do Tříkrálové pokladničky. Všem, kdo jste přispěli děkujeme, dnes si pokladničku vyzvedne paní Kamila Černá z Charity.

Dnes a v příštím týdnu vám také s. farářka předá potvrzení o daru, které můžete použít při daňovém priznání. Jménem staršovstva chceme poděkovat, že na svůj sbor myslíte a finančně ho podporujete, pokud byste objevili jakékoliv nesrovnalosti, prosíme, ozvěte se, mohla se vloudit chyba.